

## 7 Přílohy

### Příloha č. 1

5. A

Najednou se na kameni objevila prasklina. Pak další a další. Jako přikovaný se Eragon nahnul dopředu; nůž držel stále v ruce. Na vršku kamene, kde se praskliny spojovaly, se zavíklal malý kousek, jako by jím něco pohybovalo, pak se zvedl a dopadl na podlahu. Potom to ještě chvíli pipalo a z dírky vykoukla... malá myšička. Eragon ji nvedl a prohlédl si ji. Myšička na něj chvíli dívala a potom řekla: "Děkují ti že si mě vyvolal, jsem strážce kamene. Kámen ovšem nikdo ukradl a mě <sup>měsíčního</sup> řavil v tomto dutém kameni. Vyvolal mě mohl jen člověk, který má s měsíčním kamenem dobré umysli." Eragon položil myšku na stůl a chvíli přemýšlel. Vstal nožik a opatrně se dostal do jádra kamene. Uvnitř našel mapu. Mapu klesá vedla do míst kde byl kámen skryt. Eragon vzal mapu a myšičku, uložil je do kabely, nasídl na svého černého koně a řekl: "Jedeme Amadei". Amadeus se vzepjal a vyrazil směrem kterým ho Eragon vedl. Jeli přes řeky, přes hory, přes pole, přes lesy a přes louky. Eragon & pobídl koně. Uprostřed jstkyne narazil na velkou hromadu kamení. Myška vyskočila z kabely a jeden podruhé začala kameny odendávat. Pod kameny byl sáček a v tom sáčku sluneční kámen, ale najednou

se dveře se jeskyňe rozpadly. Eragon s pomocí malé brnělé myšky kamenu se vchodu odvalil. Pobídl Amadea a jel do jeho rodného města opět nastolil mír.



mission  
kamen



## Příloha č. 2

6. C

Najednou se na kameni objevila prasklina. Pak další a další. Jako přikovany se Eragon nahnul dopředu; nůž držel stále v ruce. Na vršku kamene, kde se praskliny spojovaly, se zavikl malý kousek, jako by jím něco pohybovalo, pak se zvedl a dopadl na podlahu. Potom to ještě chvíli pipalo a z dírky vykoukla... *Ham.*

Byla to klama <sup>odlas a chypu!</sup> dračka. Eragon stáhnul mysl si  
že to bude něco jako desivého křeba obvi! ~~havanuhull~~.  
Ale docela se mu líbil. Eragon dračka nahnul  
a ~~st~~ draček se ~~prvšel~~ asi tak o 30 cm.

<sup>zuerai vypraně</sup>  
Byli jsme usmoleni a usli jsme. Když jsme  
se náma probudili byl všude nepořádek. Išli jsme do  
kuchyně a byl tam vrak. ~~A~~ 'Silny' jako horn. ~~A~~  
Křehel jsem „pomoc“ ale Eragon měi ušil aby  
se drah ještě nerozčilil.

Najednou se na kameni objevila prasklina. Pak další a další. Jako přikovaný se Eragon nahnul dopředu; nůž držel stále v ruce. Na vršku kamene, kde se praskliny spojovaly, se zavíklal malý kousek, jako by jim něco pohybovalo, pak se zvedl a dopadl na podlahu. Potom to ještě chvíli pípalo a z dírký vykoukla... malá dívka. Eragon na ní skočil a přitom se divil.

Pak když to náhle přišlo, dal jí jméno Sisi. Další den jsem jí řekl abych sešel do dolní části a ten když viděl malého draka tak omákl. Pak když viděl jak mi řekl že ten drak je velmi cizí a nepřítel nám se ho musíme zbavit jeho malce. Tak jsem si se Sisi všechno objevil a vyprávěl mu všechno. Když jsem řekl že jsem tak na nás vyfallo kouzelníci ale zatím Sisi vyrobila chm a hlavy a všechny věci, které. Pak jsem konečně přišel ke a viděl jsem velké hory které jsem musel jít. Na cestě se božám jsem potkal jednoho jména Friedrich. Pověděl nám ještě nemůžeme jít s námi my jsme souhlasili. Ty byly moc velké na to aby jsme se ne vybalili Friedrich začal říkat jsem ale spadl dolů pak jsem to odrazil protože bychom se po pul hodině abychom jeli na kouty vyběhl jsem si všiml že je měřeno objem a tak jsem šel. Když už jsem konečně přišel kory tak jsem stala malá hospoda všty jsem do ní šel a napil se a napil jsem se. Se pak po nás šel hostinský šel ale řekl jsem že nemůžeme ale smetl se nás nám protože drak se nás chytal vyprávěl nám. Když jsem se hospodě a tam šel byla velká věta drak se nás chytal se hýbné si na ní. Friedrich řekl a ona by pře tu větu křídla a hale se byly staly. Když jsem byli na horech byly viděli jsme palác tak nás se viděli a říkali jsme že máme malého draka bydlí v paláci viděli jsme že naše dítě bylo nás stáhnout a malou hory. Když potom palác nám šel vyběhl se vše se odšel vrel a už ho upadl. Ferdinandovi a mě dal křídla a hospodě jsem si dům a rozprávěl jsem spolu mnoho dobrých dobrodružství.

Najednou se na kameni objevila prasklina. Pak další a další. Jako přikovaný se Eragon nahnul dopředu, nůž držel stále v ruce. Na vršku kamene, kde se praskliny spojovaly, se zavíklal malý kousek, jako by jím něco pohybovalo, pak se zvedl a dopadl na podlahu. Potom to ještě chvíli pipalo a z dírký vykoukla... malá hlavička dračí. Eragon uskočil od draka, měl strach, že přeletí jeho malou. Eragon se pomalu přiblížoval s obavami o svůj život k drakovi. Ale poté si řekl, že se ten drak bojí víc než on, a že ho musí na každou cenu ochránit, aby dračím nevyhynali. Najednou slyšel běh koní a malého, rumalového draka uchopil nasedl na svého hnědáka a jel do jeskyně do nedalekého lesa. Těch sešel spal. Draků den ráno se Eragon probudil a drak byl pryč. Eragon ho hledal po celém lese, ale draka nenalezl. Eragon řekl: "Myslím už na to neshoře". Jeho obavy se naplnily, draka unesli královští vojíři. Eragon jel do království krále Crokopa. Král Crokop byl lakomý, zlý a riskantní, chtěl draka zabít a využít jeho krásné kůže na boty své nejbohatší panovníky. Eragon řekl, že musí vymyslet plán jak draka dostat do bezpečí. Od vojáka jednoho vstoupil a řekl, že za pět dní ho odvázejí do Ameriky. Eragon to nemohl dopustit a řekl, musí najít drakovu matku. Projel celé království až jeho matka našel v jeskyni, kde našel dračí vejce. Dračice jako by věděla, že Eragon chce její mládě ochránit. dovolila aby si Eragon nasedl na její hřbet.

Příloha č. 5

7. A

Najednou se na kameni objevila prasklina. Pak další a další. Jako přikovaný se Eragon nahnul dopředu; nůž držel stále v ruce. Na vršku kamene, kde se praskliny spojovaly, se zavíklal malý kousek, jako by jím něco polybovalo, pak se zvedl a dopadl na podlahu. Potom to ještě chvíli pipalo a z dírky vykukla obzvěř hlava. Malý dráček ještě neměl pořádně chocholat, takže se při prvních krocích nedokázal postavit na všechny čtyři. Když se kralo než se dráček naučil létat, popravě se vznášel, když nastalo nebezpečí, a aby raději měl svého pána Eragona. Němu krali v tom pověděli slukové, že nad vesnicemi létá drak. Chrátil draka jenom pro sebe, aby při něm stál v litvách či v otlačích. Poslal tedy své nejkrutější, nejšikavější a nejochotnější rytíře, kteří měli zabít Eragona a při něm se bráto. Když chřítli zabít Eragona nejednou se sta mimu valil dřeně, a všechny spálili, drak pověděl Eragonovi, že měl být kraliv povinnosti při litvách, tak si Eragon našel na draku v křbet a vletěl vzhůru do oblak. Létali celý den, až dorazili ke krali, mohutná bytost byla, ale Eragon se svým drakem vzedl porazili spálili na popel a stlali jim hlavu. Po dlouho léto spolu pán s drakem žili, ale když se našel se i drak si našel svou nevěstu a měl spolu deset dětí obzvěř.

Najednou se na kameni objevila prasklina. Pak další a další. Jako přikovaný se Eragon nahnul dopředu; nůž držel stále v ruce. Na vršku kamene, kde se praskliny spojovaly, se zaviklal malý kousek, jako by jim něco pohybovalo, pak se zvedl a dopadl na podlahu. Potom to ještě chvíli pipalo a z dírky vykoukla... malá víla Serafina. „Konečně vidím zase podobně dobrou ten krásný svět. Bylo to tak hrozné být 150 let zavřená uvnitř toho kamene. Ty jsi můj zachránce, že ano?“ zeptala se zájmem Serafina. „No... já... víš, co ty děláš, jak si se tam dostala?“ odpověděl Eragon. „Dá se pocházím z krásných krajů Merlockovi říše. Jednou k nám přišel jistý pan Eustach a říkal, že dá cokoli na světě, když mu Merlock dá jedno vílo. Ty víly umíme čarovat. Dokážeme oživit jakoukoli květinu a umožnit jí růst a Eustach chtěl, aby jsme zabohabily všechny květiny, ale Merlock nesohlasil, a tak ho vyhnal z země. Ale po dlouhé době se opět mstil se svoji čarovnou mocí a všechny víly zaklel do kamene.“ vysvětlila Serafina. „A jak Eustach přišel k čarovné moci?“ zeptal se Eragon. „To nikdo neví, ale říká se, že jednou jel do... do čarovného lesa. Ale nic víc neví, ale vím, že musíme, co nejrychleji najít toho kdo dal Eustachovi moc jinak naše sestry budou navždy z kamene.“ řekla a začala brečet.

Už 2 měsíce putovali po čarovném lese, ale na nikoho nenarazili. „To je beznaděsné. Nikdy nikoho nenajdeme nebo... já mám užasný nápad. Mohli by jsme jít za Merlockem a zeptat se ho. J... si jista, že nám poradí.“ zaradovala se a letěla pryč od Eragona, aniž by něco Eragon stačil říct.

~~Merlock seděl~~ <sup>právě</sup> když Merlock právě se děl na lavičce před svým domem, když náhle k němu přiletěla Serafina a všechno mu převyprávěla od znova. „Je jediný člověk, který bydlí v čarovném lese, lese.“



Příloha č. 7

5. A

Najednou se na kameni objevila prasklina. Pak další a další. Jako přikovaný se Eragon nahnul dopředu; nůž držel stále v ruce. Na vršku kamene, kde se praskliny spojovaly, se zavíklal malý kousek, jako by jím něco pohybovalo, pak se zvedl a dopadl na podlahu. Potom to ještě chvíli pipalo a z dírky vykoukla. Eragon nůž držel jak nůž, a radši tomu předvratnému korouvičkovi, nežli přehléřel.

Ten kámen byl trochu podobný křivici, měl na sobě takové divné ozdoby. Když kámen položila na zem a nikam rychle uběhla. Eragon vyjel ze svého úkrytu a rozjistil, že a malými pomalými kůčky se přibližoval ke kamenu. Čím bližší byl ke kamenu, tím více kámen svítil. Až když Eragon došel ke kamenu, a vzal ho do ruky, tak si vzpomněl, že v nedalekých místech jsou takové kamenné vydláčky. Tak se vyděl na cestu do onoho království. To království bylo dříve opravdu spojené. Abi patřil spíše k tomu, který mnozí lidé hlásali v království. Ten kámen si vzpomněl Melin, řekl mu mýšleně a jedním posledním normálním lidem. A tak se rozpadlo království na tři říše: modrá říše Jinnas, červená říše Yinsoo a bílá říše Churjo. Bylo jen pár státních bojovníků. Mezi ně patřili náležníci, purrové, samanní a nainjové. A ti bojují s přehléřem. Viděli ovčů, ledovcem království a odalšími malými věcmi, které jsou přehléřem.



Najednou se na kameni objevila prasklina. Pak další a další. Jako přikovaný se Eragon nahnul dopředu; nůž držel stále v ruce. Na vršku kamene, kde se praskliny spojovaly, se zavíkl malý kousek, jako by jim něco pohybovalo, pak se zvedl a dopadl na podlahu. Potom to ještě chvíli pípalo a z dírky vykoukla *malá černá hlavička*.

Hlavička patřila ~~dračím~~ dráčkovi. Najednou se kamene myšly *by* další hlavičky dráčků. ~~Byly to~~ Byly to dráčka švehalského draka.

Švehalský drak měl velké oči, dlouhý ocas a ~~malé~~ malé bodlinky na hlavě.

Švehalský drak patřil k ~~rozličným~~ <sup>řezným</sup> rozličným, ale ke křídlovým obrázcům drakům, dal se vidět ~~první~~ <sup>první</sup> na Diphrosím ostrově, kde žili: Kavelm'ci, jeňbaly, Škubáčky se křemíky a Sakoryňhle kováři a lidé.

Byl to velmi vzácný ostrov a Švehalský drak se tam objevil <sup>kolikrát</sup> ~~10~~ <sup>1500</sup> ~~let~~ <sup>let</sup> před n. l. Když vyletly všechny dráčky tak <sup>byly</sup> ~~byly~~ Sakoryň ~~na~~ <sup>na</sup> ~~stěně~~ <sup>stěně</sup> kovář. Dlouho jsem je pozoroval a najednou ~~je~~ <sup>je</sup> jeden z těch dráčků vyslehl plamen ~~na~~ <sup>na</sup> ~~stěně~~ <sup>stěně</sup> a stěna se najednou ~~stěna~~ <sup>stěna</sup> ~~stěna~~ <sup>stěna</sup> a všechny

Najednou se na kameni objevila prasklina. Pak další a další. Jako přikovaný se Eragon nahnul dopředu; nůž držel stále v ruce. Na vršku kamene, kde se praskliny spojovaly, se zavíkl malý kousek, jako by jím něco pohybovalo, pak se zvedl a dopadl na podlahu. Potom to ještě chvíli pipalo a z díry vykoukla dvě krásná očka, která se třpytila do velké dálky. Poté se pomalu křelo dračce, tmavě zbarvené ale se zlatými očmi. Eragon toto malé stvoření zaujal a zděsil se ho nakrmit, po chvíli mu došlo, že ho nesmí rozmazlovat, jinak by v Ketřce nepřežilo. Přišel na to, že to je drak, jedna z nejmocnějších bytostí na světě. V této chvíli proběhlo Eragonovou hlavou mnoho myšlenek, ale první, kterou se rozhodl uskutečnit byla ta, že si dračka vyvolá a naučí ho přežít v Ketřce. Eragonovi zkušenosti s drakem byly nulové, proto se rozhodl veit dračka za nejmocnějšími draky. To byli manželé Varských. Dračice jménem Antharass a drak jménem Valakas ~~to~~ znali všechny zvyky a kouzla draků, jsou v Ketřce už přes ~~4000~~ tisíc let, proto také ví jak to v této zemi chodí. Antharass se pousměje podívala na děvčátko a ~~vyřekla~~ "Cením si toho, že jsi ušel takovou dálku z Geddarda až sem, ale jen tak ti laskavost udělat nemůžeme." Na to zareagoval Valakas, jak praví moje žena, jen tak to nepůjde. Už jen kvůli tomu, že první pravidlo draků říká, že laskavost znamená to věc, ale něco za něco." Eragon zareagoval rychle, řekl, že ~~potend~~ mu udělá cokoli ~~proto~~ pro to, aby jeho maličkého naučili dračím způsobům. Antharass s Valakasem se na sebe podívali, potom popošli opodál a něco si šeptali. Po pár minutách se navrátili a začali navrhovat: "No dobrá tedy, pokud to tak chceš. Vemem si svého draka pod drápy, ale jen pod podmínkou, že nám přineseš knihu za Zakázaných kouzel. Tato kniha patřila dříve nám, ale velmi hbitý Wyvern na ji ukradl a odlétl s ní do své ~~země~~ temné země, nazývané Oren. Je to země špatných mravů a zlých bytostí. Všude je samý oúk, goblin a skřeti. Je to těžký úkol, ale z tebe cítíme velkou sílu krále Eliase, jestli i přesto se rozhodneš na tuto cestu se nevypravit, nemůžeme ti pomoci s dračkem." Eragon se hluboce zamyslel a nakonec se rozhodl tak, že tuto výpravu přijímá. Tímto začíná velice dobrodružství Eragonova.